

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de către lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Stejar și creditorul Societatea comercială „Saian-Construct” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea depusă de Denis Sahanovici împotriva acțiunilor lichidatorului „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Stejar, în cadrul procesului de insolvență a Societății cu răspundere limitată „FPC Irvalex-Prim”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, prin care contestația depusă de Denis Sahanovici a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 28 noiembrie 2013, „FPC Irvalex-Prim” SRL a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013 a fost admisă spre examinare cerere introductivă depusă „FPC Irvalex-Prim” SRL privind intentarea procesului de insolvență față de sine.

La 19 februarie 2016, Denis Sahanovici, creditor „FPC Irvalex-Prim” SRL, a depus contestație împotriva acțiunilor administratorului insolvenței Veaceslav Stejar.

În motivarea contestației Denis Sahanovici a indicat că, în cadrul restructurării SRL „Irvalex-Prim”, administratorul Veaceslav Stejar a dat dovadă de neprofesionalism. Procesul de restructurare a fost plănit pentru 10 luni, dar a fost întins la 2 ani, astfel administratorul era interesat de tergiversarea procesului pentru o perioadă mai mare ca să primească o perioadă mai mare onorariu de administrator.

Contrar prevederilor legale administratorul insolvenței nu a prezentat dările de seamă pentru lucrările efectuate, nu a participat la ședințele de judecată unde SRL „Irvalex-Prim” avea calitate de creditor; nu a participat la adunarea creditorilor, contrar prevederilor art. 68 alin. (4) din Legea insolvenței desinestător a luat decizie de a achita onorariul administratorului în mărime de 1800 lei, fără a solicita acordul adunării creditorilor; fără acordul adunării creditorilor a decis să achite remunerația administratorului Marcu Grițcu în mărime de 15026,79 lei. Nu s-a prezentat la adunările creditorilor din 08 octombrie 2015,

06 februarie 2016 și din 16 februarie 2016. La ultima adunare a creditorilor s-a decis limitarea remunerației administratorului insolvenței pînă la suma de 74418,05 lei.

Prin urmare, solicită Denis Sahanovici încasarea de la lichidatorul Veaceslav Stejar a sumelor decontate ilegal, care depășesc valoarea totală a onorariului în mărime de 74418,05 lei, stabilită de creditori.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, cererea creditorului Denis Sahanovici a fost admisă parțial și a fost obligat lichidatorul Veaceslav Stejar să restituie suma de 118465,57 lei primită în calitate de onorariu, în rest cerințele au fost respinse.

La 11 aprilie 2016 și la 22 aprilie 2016, lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 28 martie 2016, cerînd admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei încheieri de respingere a contestației.

Recurentul, lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de insolvență, deoarece instanța a depășit competența sa, pronunțîndu-se în privința onorariului lichidatorului, or conform art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței, aceasta ține de competența exclusivă a comitetului creditorilor sau, în cazul în care nu este format, de competența adunării generale a creditorilor. Instanța de fond incorect a apreciat sensul contestației depuse. Astfel, potrivit art. 68 alin. (10) din Legea insolvenței, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator. Prin contestația depusă Sahanovici Denis contestă remunerarea stabilită de adunarea creditorilor și plătită lichidatorului Veaceslav Stejar, adică hotărîre adoptată la adunarea creditorilor din 19 iunie 2014.

Instanța de fond s-a bazat pe hotărîrea adunării creditorilor din data de 16 decembrie 2015 la care a fost primită decizia de a obliga lichidatorul Stejar Veaceslav de a restitui sumele obținute în calitate de onorariu, ce depășesc suma de 74 418,05 lei. Adunarea creditorilor din 16 decembrie 2015 a avut loc cu grave încălcări, în prezența unicului creditor - contestatarul Sahanovici Denis. Ca rezultat, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016 (dos. nr. 2rc-382/16) a fost constatată ilegalitatea hotărîrii adunării, casată încheierea de respingere a cererii de anulare a hotărîrii adunării din 16 decembrie 2015, cauza fiind trimisă spre rejudecare.

Mai indică recurentul că, încheierea instanței de fond este una contradictorie. Dintr-o parte instanța a dispus încasarea sumelor primite de lichidator în calitate de remunerare, cu motivația că acesta a încălcat atribuțiile stabilite în art. 66, 67 din Legea insolvenței și conform hotărîrii adunării creditorilor din 16 decembrie 2016, lichidatorul Stejar Veaceslav a fost obligat să restituie sume obținute ce depășesc suma de 74 418,05 lei. Din altă parte, a respins pretențiile contestatarului ce țin de încasarea sumei de 74 418,05 lei, cu motivarea că adunarea creditorilor nu poate limita remunerarea lichidatorului la o anumită sumă. De fapt, instanța însuși a limitat remunerarea lichidatorului la suma de 74 418,05 lei, prin ce contrapune opiniei stabilite că remunerarea nu poate fi limitată, expusă în motivarea respingerii solicitării de încasare sumei de 74 418,05 lei.

Adunarea creditorilor stabilește onorariul lichidatorului în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3) Legea insolvenței, astfel într-adevăr limitarea remunerării acestuia la o anumită sumă este ilegală, dar este ilegală cât din partea creditorilor, atât și din partea instanței de fond. Instanța a confirmat acest fapt, însă nu este de înțeles atunci din care considerente a încasat suma de 118 465,57 lei.

Suma de 118 465,57 lei nu a fost invocată de contestatar, nu a figurat nici în contestație, nici în pledoariile contestatarului, însă instanța din oficiu a stabilit volumul pretențiilor contestatarului și s-a pronunțat asupra admiterii lor, prin ce a manifestat imparțialitatea și subiectivitatea.

Recurentul a mai indicat că, instanța de fond în temeiul încheierii emise indică prevederile art. 55, 56, 59 din Legea insolvenței, ce reglementează convocarea, desfășurarea, anularea hotărârii adunării creditorilor. Instanța nu invocă în susținerea legală a contestației acțiunilor lichidatorului careva prevederi legale desemnate acestora de legislator. În asemenea situație motivația legală a primei instanțe este nefondată.

La 11 aprilie 2016 și creditorul SC „Saian –Construct” SRL a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, cerând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri de respingere a contestației.

Recurentul, creditorul SC „Saian –Construct” SRL, în motivarea recursului a indicat că se consideră lezată în interesele sale prin încheierea recurată din considerentul că termenul de contestare a hotărârii adunării creditorilor din 19 iunie 2014, prin care s-a stabilit onorariul administratorului a expirat. Astfel, cererea a fost depusă cu depășirea acestui termen. Mai indică că, prin prisma negocierilor purtate creditorul a încuviințat o limită a onorariului fix, sau lichidatorul debitorului, în cazul diminuării valorii onorariului achitat, își rezervă dreptul de a acționa în judecată creditorii pentru o rea credință în acțiunile sale.

Astfel, consideră că instanța de insolvență la examinarea contestației nu a aplicat o lege care trebuie să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea. Mai mult, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Conform art. 8 alin. (1) și art. 144 alin. (9) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs.

Prin prisma normelor citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar și creditorul SC „Saian-Construct” SRL la 11 aprilie și 22 aprilie 2016 în termen, deoarece încheierea contestată a fost emisă la 28 martie 2016.

Conform art. 8 alin. (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul împotriva încheierilor instanței de insolvență se judecă în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise, casată încheierea instanței de insolabilitate cu emiterea unei decizii sub formă de încheiere cu privire la respingerea contestației depuse de Denis Sahanovici împotriva acțiunilor lichidatorului SRL „FPC Irvalex Prim” SRL, Veaceslav Stejar din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, la 19 februarie 2016, Denis Sahanovici a depus contestație împotriva acțiunilor lichidatorului „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar prin care a solicitat instanței de insolabilitate de a reacționa la activitatea neprofesională a administratorului „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar și încasarea de la administratorul Veaceslav Stejar a sumelor decontate ilegal, care depășesc valoarea totală a onorariului în mărime de 74418,05 cu suma de 118465,57 lei. De drept contestatorul și-a întemeiat contestația pe prevederile art. 68 alin. (10) și art. 70 alin. (3) din Legea insolabilității.

Fiind investită cu examinarea contestației, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 28 martie 2016 a admis parțial contestația depusă de Denis Sahanovici și a dispus încasarea de la lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” SRL, Veaceslav Stejar a sumei în mărime de 118465,57 lei, în rest contestația a respins-o ca fiind neîntemeiată.

Examinând recursurile declarate în raport cu încheierea contestată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea instanței de insolabilitate este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fapt ce conduce la casarea acesteia și emiterea unei noi încheieri de respingere a contestației.

Conform art. art. 68 alin. (10) din Legea insolabilității, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator.

Astfel, prin contestația depusă de Denis Sahanovici se contestă remunerarea stabilită de adunarea creditorilor și plătită lichidatorului Veaceslav Stejar, adică hotărâre adoptată la adunarea creditorilor din 19 iunie 2014.

Instanța de recurs reține că instanța de fond la emiterea încheierii s-a bazat pe hotărârea adunării creditorilor din data de 16 decembrie 2015 la care a fost primită decizia de a obliga lichidatorul Stejar Veaceslav de a restitui sumele obținute în calitate de onorariu, ce depășesc suma de 74 418,05 lei.

Din materialele dosarului reiese că hotărârea adunării creditorilor din 16 decembrie 2015 care a stat la baza emiterii încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016 a fost contestată și ca rezultat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016 a fost casată încheierea de respingere a cererii de

anulare a hotărîrii adunării creditorilor din 16 decembrie 2015, cauza fiind trimisă spre rejudecare.

Conform art. 66 alin. (1) lit. e), o) din Legea insolvenței, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: o) îndeplinirea hotărîrilor instanței de insolvență, a hotărîrilor adunării creditorilor și ale comitetului creditorilor, adoptate în limitele competenței lor, emiterea de ordine, decizii, dispoziții și de alte acte în vederea exercitării atribuțiilor, e) primirea remunerației în modul stabilit de lege.

Prin urmare, primirea remunerației de către lichidator este o atribuție acestuia și nu un act, care poate fi contestat în baza art. 68 alin. (10) din Legea insolvenței.

Mai mult decât atât, remunerarea lichidatorului este stabilită prin hotărîrea adunării creditorilor din 19 iunie 2014 și, potrivit normei citate mai sus, lichidatorul este obligat să o execute.

Din contestația depusă, intimatul Denis Sahanovici a solicitat restituirea remunerației primite de lichidator pentru perioada anterioară.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea instanței de fond este una contradictorie, deoarece pe de o parte instanța a dispus încasarea sumelor primite de lichidator în calitate de remunerare, cu motivarea că acesta a încălcat atribuțiile stabilite în art. 66, 67 din Legea insolvenței și conform hotărîrii adunării creditorilor din 16 decembrie 2016, lichidatorul Stejar Veaceslav a fost obligat să restituie sume obținute ce depășesc suma de 74 418,05 lei, iar pe de altă parte instanța de insolvență a respins pretențiile contestatarului ce țin de încasarea sumei de 74 418,05 lei, cu motivarea că adunarea creditorilor nu poate limita remunerarea lichidatorului la o anumită sumă. De fapt, instanța însuși a limitat remunerarea lichidatorului la suma de 74 418,05 lei, prin ce contrapune opiniei stabilite că remunerarea nu poate fi limitată, expusă în motivarea respingerii solicitării de încasare sumei de 74 418,05 lei.

Or, conform art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței, cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Reieșind din norma sus-enunțată limitarea remunerării administratorului/lichidatorului la o anumită sumă este ilegală, dar este ilegală și din partea creditorilor, atât și din partea instanței de fond. Instanța a confirmat acest fapt, însă nu este clar motivul încasării sumei de 118 465,57 lei pentru o perioadă anterioară cu atât mai mult că a fost contestată ilegalitatea hotărîrii adunării creditorilor din 16 decembrie 2015 și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016 pricina a fost trimisă spre rejudecare.

Conform art. 5 alin. (7) din Legea insolvenței, instanța de insolvență nu are în competența sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către

administratorul provizoriu, administratorul insolvenței/lichidator sau, în mod excepțional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a își administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori prin organele lor.

Drept urmare, instanța de recurs reține că, instanța de insolvență neîntemeiat a intervenit în relațiile stabilite conform art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței între lichidator și creditori, privind remunerarea activității primului.

Reieșind din cuprinsul încheierii contestate cu recurs, aceasta este motivată prin faptul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor de către lichidator. Pentru asemenea situație legislatorul a prevăzut art. 67 alin. (1) din Legea insolvenței, care prevede că, dacă administratorul/lichidatorul nu își îndeplinește obligațiile sau dacă administratorul/lichidatorul destituit nu prezintă raport pentru perioada sa de activitate, nu restituie bunurile și nici documentele pe care le deține în legătură cu procesul de insolvență, instanța, după un avertisment, aplică o amendă judecătorească al cărei quantum nu poate depăși 30000 de lei, care se achită la bugetul de stat.

Prin urmare, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi. În conformitate cu art. 60 alin. (4) CPC, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii, iar potrivit art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, contestatarul Denis Sahanovici în contestația depusă nu a indicat care acțiune a lichidatorului o consideră ca fiind drept ilegală. La fel, contestatorul nu a indicat solicitarea concretă, în baza căreia instanța trebuie să se pronunțe și conform căror probe instanța de insolvență urmează să aprecieze că suma de 118465,57 lei primită de lichidator este rezultatul acțiunilor incorecte ale acestuia. La fel, instanța nu a motivat prin nimic care sunt acele încălcări flagrante a obligațiilor lichidatorului Veaceslav Stejar în calitate de participant al procesului de insolvență.

Or, solicitarea invocată, de către contestatar privind încasarea sumelor care depășesc suma de 74 418,05 lei, nu poate fi rezolvată de către instanța de insolvență chiar în plan procesual, dat fiind faptul că nu este stipulată suma concretă a căreia contestatarul solicită spre încasare de la lichidator, iar instanța de judecată nu are dreptul de a o calcula sau să o stabilească din oficiu.

Mai mult, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că suma de 118 465,57 lei nu a fost invocată de contestatar, nu a figurat nici în contestație, nici în pledoariile contestatarului date în cadrul examinării cauzei. Iar instanța de insolvență din oficiu a stabilit volumul pretențiilor contestatarului și s-a pronunțat asupra admiterii lor, prin ce a manifestat imparțialitatea și subiectivitatea.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite ambele recursuri, a casa încheierea instanței de insolvență și de a emite o decizie sub formă de încheiere prin care contestația depusă de Denis Sahanovici împotriva acțiunilor lichidatorului „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată,

Veaceslav Stejar, în cadrul procesului de insolabilitate a Societății cu răspundere limitată „FPC Irvalex-Prim” de respins ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 427 lit. c), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către lichidatorul „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Stejar și creditorul Societatea comercială „Saian-Construct” societate cu răspundere limitată.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016 în pricina civilă la cererea depusă de Denis Sahanovici împotriva acțiunilor lichidatorului „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Stejar, în cadrul procesului de insolabilitate a Societății cu răspundere limitată „FPC Irvalex-Prim” și se emite o decizie sub formă de încheiere prin care:

Se respinge contestația depusă de Denis Sahanovici împotriva acțiunilor lichidatorului „FPC Irvalex-Prim” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Stejar, în cadrul procesului de insolabilitate a Societății cu răspundere limitată „FPC Irvalex-Prim”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru